

ниците бивали избивани или изядани. Ала по сетне главатарѣтъ се сетилъ, че е по-полезно да не се убиватъ пленниците, ами да се каратъ да работятъ неговитѣ и на хората му ниви, да пасатъ добитѣка, да правятъ кжщи, крепости и т. н.

Тѣй пѣкъ се появило *робството* и главатарѣтъ съ главнитѣ си помощници станали *робовладетели*.

Минали се много години. Главатарѣтъ пожелалъ да си издигне здраво, красиво, широко жилище. Той намѣрилъ умни хора да му изработятъ планъ, а народѣтъ и робитѣ били накарани да изкопаятъ и принесатъ камъне, пѣсѣкъ, дървета, та да построятъ исканото жилище.

Понеже кжщата се зидала въ широкъ дворъ, заграденъ съ дебели и високи зидове (стени), тя била наречена *дворецъ*.

Хората вече знаели да добиватъ и варѣта. Обработването на желѣзото засилило строежитѣ. Съ желѣзнитѣ лостове и чукове къртели отъ скалитѣ камъни, прекарвали ги на нѣкоя висока скала, или въ завоя на нѣкоя рѣка и съ силенъ разтворъ отъ варъ, чакълъ и пѣсѣкъ почнали здраво да градятъ стенни и крепости, а вътре въ крепоститѣ издигали голѣми и широки дворци. Тѣй се появило *градѣще* (твърдина).

За да се запазятъ отъ опасностъ и помощниците, както и рода на главатаря, около двореца или близу до него, ограждали по-голѣмо пространство съ силни стени и въ това оградено мѣсто хората си градѣли кжщитѣ. Това тѣ правели за сигурностъ. Ако неприятелитѣ надвиятъ на границата и достигнатъ до стената, да не могатъ да я съборятъ и народѣтъ вътре се спасявалъ. Около градѣщето се нареждали по полето селата. Но тѣ като